WNIWECZ NIWECZ

WNIWECZ to słowo nieczęsto używane, a dla niektórych nawet dość trudne do zapisania. Współcześnie piszemy łącznie: WNIWECZ, ale jakieś sto lat temu pisało się jeszcze rozdzielnie: w niwecz, bo i samo słowo NIWECZ było jeszcze wówczas używane i rozumiane. WNIWECZ to zrost i NIWECZ to też zrost. Dawna polszczyzna znała inny model przeczenia niż polszczyzna współczesna – przeczenie przesuwało się przed całe wyrażenie przyimkowe. Mówiono: niwczym (dzisiaj: w niczym), ni k czemu (dzisiaj: do niczego), ni w co (dzisiaj: w nic). To ostatnie połączenie – w czasach, kiedy jeszcze były jery – miało postać: ni vъ čь, a więc: przeczenie + przyimek + zaimek co. Częste używanie tego połączenia w niezmienionej postaci spowodowało, że jego struktura się zatarła, przyimek przestał być zauważalny, całość zaczęła brzmieć jak zwykły rzeczownik, dodano więc „brakujący” przyimek W na początku – i tak powstało najpierw „w niwecz”, a później WNIWECZ.